

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 1^{ης} ΙΟΥΝΙΟΥ 1950

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΟΡΛΑΝΔΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΕΚΛΟΓΑΙ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Γενομένης ψηφοφορίας εξελέγησαν αντεπιπέλλοντα μέλη τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ὁ κ. *Elemer Balogh* ἐν τῇ τάξει τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἡ κ. *Σοφία Ἀντωνιάδου* ἐν τῇ τάξει τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ὁ κ. *Σπ. Δοντιᾶς* παρουσιάζων τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ν. Ἀσπιώτη: «*Φυσιολογικὴ διατροφή τῶν ζώων*», Ἀθῆναι 1950, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν βιβλίον τοῦ κτηνιάτρου κ. Νικ. Ἀσπιώτη ὑπὸ τὸν τίτλον *Φυσιολογικὴ διατροφή τῶν ζώων*.

Ἐνφ' περὶ τῆς διατροφῆς τῶν ἀνθρώπων ἔχουν γραφῆ πολλὰ ὑπὸ πολλῶν ἐλλήνων ἐπιστημόνων, διὰ τὴν διατροφήν τῶν ζώων ἐλάχιστα ἔχουν δημοσιευθῆ, καίτοι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν στερεῖται σημασίας εἰς τὴν Χώραν μας, ἔχουσιν μεγάλην ἀνάγκην βελτιώσεως τῆς κτηνοτροφίας.

Διὰ τοῦτο μετὰ χαρᾶς ἰδιαιτέρας εἶδον τὸ βιβλίον τοῦ κτηνιάτρου κ. Ἀσπιώτη περὶ τῆς *φυσιολογικῆς διατροφῆς τῶν ζώων*, τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι «ἡ ἀνάλυσις τῶν γενικῶν κανόνων τῆς διατροφῆς κατὰ τὰ νεώτερα δεδομένα τῆς ἐφηρμοσμένης φυσιολογίας, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ κατανόησις τοῦ ὅλου μηχανισμοῦ τῆς διατροφῆς, θεμελίου λίθου τῆς πλειονότητος τῶν κτηνοτροφικῶν προβλημάτων».

Εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἠδυνήθη μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας νὰ φθάσῃ ὁ κ. Ἀσπιώτης, ἐκθέσας ἐν μεγάλῃ συντομίᾳ καὶ κατὰ τρόπον σαφῆ, φυσιολο-

γικά ζητήματα ἐκ τῶν δυσχερεστέρων τῆς Ἐπιστήμης, ὡς εἶναι τὰ τῆς ἐνεργείας τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν (ὀργανικῶν καὶ ἀνοργάνων) καὶ τῶν βιταμινῶν, τοῦ ὑποσιτισμοῦ, ὑπερσιτισμοῦ καὶ κακοσιτισμοῦ κ. ἄ. κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε ταῦτα νὰ γίνωνται πολὺ εὐληπτα εἰς τὸν ἐπιστήμονα ἀναγνώστην.

Εἰς τὰ τελευταῖα δὲ κεφάλαια τοῦ βιβλίου, ὁ συγγραφεὺς, ἐξετάζων τὰς θρεπτικὰς ἀνάγκας τῶν ζώων καὶ τὸ πρόβλημα τῆς φυσιολογικῆς διατροφῆς τῶν ἐν Ἑλλάδι, καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ ζῶα ἐν Ἑλλάδι δὲν διατρέφονται φυσιολογικῶς, ἀλλ' ὑποσιτίζονται τόσον ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς εἰσαγομένης ἐνεργείας ὅσον καὶ τῶν παρεχομένων λευκωμάτων.

Ταῦτα συνάγονται κυρίως ἐκ τῶν στατιστικῶν τῶν θρεπτικῶν ἀναγκῶν τῶν ζώων τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν πενταετίαν 1933/37. Ἐκ τούτων εὐρέθη ὅτι, ἐνῶ διὰ τὴν φυσιολογικὴν διατροφήν τῶν ζώων τῆς χώρας χρειάζονται 5.800 ἑκατομμύρια νομευτικῶν μονάδων εἰς ἅς ἀντιστοιχοῦν περίπεριπου ἑννέα ἑκατομμύρια θερμίδων, αἱ καταναλωθεῖσαι τροφαὶ ἀνῆλθον μόνον εἰς 5000 περίπου ἑκατομμύρια νομευτικῶν μονάδων μὲ 8.400 ἑκατ θερμίδων, ἤτοι ὑπῆρξεν ἔλλειμμα τῆς διατροφῆς περὶ τὰ 740 ἑκατομ. νομευτικῶν μονάδων ἢ 1.223 ἑκατομ. θερμίδων.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ θερμιδικὸν ἔλλειμμα τῆς διατροφῆς τῶν ζώων γενικῶς κατὰ τὴν ρηθεῖσαν πενταετίαν ἦτο περίπου τὰ 13% τῶν φυσιολογικῶν ἀναγκῶν τῶν ζώων. Δηλαδή τὰ ζῶα ἔπασχον ἐκ χρονίου ὑποσιτισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὰ πολυτιμότεα διὰ τὸν ὀργανισμόν πάντων τῶν ζώων λευκώματα ὑπῆρξεν ἔλλειμμα σημαντικόν. Κατὰ τὴν αὐτὴν ζετίαν αἱ εἰδικαὶ εἰς λευκώματα φυσιολογικὰ ἀνάγκαι ἀνῆρχοντο εἰς 566 χιλιάδας τόννων, ἐνῶ τὰ πράγματι καταναλωθέντα ἦσαν μόνον 523 1/2 χιλιάδες. Ἦτοι ὑπῆρξε καὶ διὰ τὰ λευκώματα ἔλλειμμα κατὰ 42 1/2 χιλιάδας τόννων, ἀντιστοιχοῦν πρὸς 8% περίπου τῶν φυσιολογικῶν ἀναγκῶν τῶν ζώων εἰς λευκώματα.

Τὸ ἔλλειμμα τοῦτο ἐπιδρᾷ πολὺ δυσμενῶς, τόσον ἐπὶ τῆς σωματικῆς διαπλάσεως τῶν νεαρῶν ἰδίως ζώων, ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ζωοκομικῶν ἀποδόσεων, δεδομένου ὅτι τὰ λευκώματα εἶναι τὰ πολυτιμότερα συστατικὰ τῶν δύο σπουδαιότερων προϊόντων τῆς ζωοκομίας, δηλαδή τοῦ κρέατος καὶ τοῦ γάλακτος, μὴ δυνάμενα ν' ἀντικατασταθοῦν δι' ἄλλου εἶδους θρεπτικῶν οὐσιῶν.

Πρὸς θεραπείαν δὲ τῆς τοιαύτης καταστάσεως ὁ κ. Ἀσπιώτης προτείνει τὴν βελτίωσιν τῆς διατροφῆς τῶν ζώων διὰ τῆς ἀξήσεως τῶν συμπεπνωμένων τροφῶν τῶν σιτηρεσίων, ὡς καὶ δι' ἄλλων ὑποδεικνυομένων μέτρων, δι' ὧν θὰ καταστή δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ αὔξησις τῆς ἀποδόσεως καὶ

ἡ σημαντικὴ ἀξιοποίησις τῶν ζωοκομικῶν καὶ ἐν γένει κτηνοτροφικῶν προϊόντων τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὰς ὑφισταμένας δυσχερεῖς περιστάσεις ἢ συνδρομὴ τῆς Ἐπιστήμης εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς διατροφῆς τοῦ ὑποσιτιζομένου ἐλληνικοῦ λαοῦ, διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς τῆς Γεωργίας, τῆς Κτηνοτροφίας καὶ τῆς Ἀλιείας ἀποτελεῖ πραγματικὴν εὐεργεσίαν.

Ὁ κ. Γ. Σωτηρίου κατέθεσε τὸ «Μικρὸν Εὐχολόγιον», τόμ. Α' τοῦ κ. Π. Τρεμπέλα προσθέσας τὰ κάτωθι :

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸν Α' τόμον τοῦ νέου ἔργου τοῦ συναδέλφου κ. Τρεμπέλα ὑπὸ τὸν τίτλον «Μικρὸν Εὐχολόγιον» περιέχον τὰ κείμενα τῶν ἀκολουθιῶν καὶ τῶν τυπικῶν διατάξεων: μνήστρων καὶ γάμων, εὐχελαίου, χειροθεσιῶν καὶ βαπτίσματος, ἐπὶ τῇ βάσει ἀνεκδότων λειτουργικῶν χειρογράφων Κωδικῶν τῆς Ἐθνικῆς μας Βιβλιοθήκης ὡς καὶ τῶν πρὸ πολλοῦ δημοσιευθέντων ἤδη Εὐχολογίων ὑπὸ Δημητριεύσκη καὶ Goar.

Τῆς δημοσιεύσεως τῶν κωδικῶν προτάσσεται πρόλογος, ὅπου συνοψίζονται καὶ συστηματοποιοῦνται τὰ ἐκ τῶν ἐνδείξεων τῶν διαφόρων Κωδικῶν συμπεράσματα, δι' ὧν ἀποσαφηνίζεται ἡ ἐξέλιξις τῶν ἀκολουθιῶν τούτων καὶ τῶν παρεμβαλλομένων εἰς αὐτὰς τυπικῶν διατάξεων, ἰδίως ἀπὸ τοῦ 8ου αἰῶνος καὶ ἐξῆς.

Τὸ ἐκ τῶν διαφόρων κωδικῶν ὕλικὸν ἀναδημοσιεύεται πλήρως καὶ κατὰ τρόπον, ὥστε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἔργου τούτου τοῦ κ. Τρεμπέλα νὰ δύναται τις ν' ἀνασυνθέσῃ τοὺς ἀναφερομένους Κώδικας.

Τὸ ἔργον τοῦ τούτου ὁ κ. Τρεμπέλας παρεσκεύασε κατ' ἐντολὴν τῆς συσταθείσης ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Φωτίου Β' πατριαρχικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν λειτουργικῶν βιβλίων τῆς διατελούσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου καὶ συναδέλφου Κυροῦ Χρυσάνθου.

Ἀτυχῶς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Χρυσάνθου ἡ Ἐπιτροπὴ ἠτόνησε, καθ' ὅσον ἐστερήθη καὶ ἄλλων μελῶν, τῶν Μητροπολιτῶν πρ. Λεοντοπόλεως Σωφρονίου καὶ τοῦ Κασσανδρείας Εἰρηναίου, τοῦ Κωνστ. Δυοβουνιάτη καὶ τοῦ Ἐμμ. Παντελάκη· κατωρθώθη ἐν τούτοις καὶ εἰς τὸ μικρὸν χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὸ ὅποιον ἐλειτούργησε, νὰ ἐκδώσῃ αὐτὴ ἀξιολόγους μελέτας ὡς τοῦ Παντελάκη ἐπὶ τῇ βάσει χειρογράφων Κωδικῶν τῆς Μονῆς τοῦ Σινᾶ,

τοὺς ὁποίους ἐπιτοπίως οὗτος ἐμελέτησε, τοῦ κ. Τρεμπέλα τὰς 3 λειτουργίας καὶ νῦν τὸ «Μικρὸν Εὐχολόγιον» τοῦ ἰδίου, θὰ ἀκολουθήσῃ δὲ καὶ Β' τόμος.

Εἰς τὰ ἀπομένοντα μέλη, τὸν συνάδ. κ. Νίκον Βέην, τοὺς καθηγητὰς Ἀλιβιζάτον, Τρεμπέλαν καὶ ἐμὲ δὲν ἔχει ἀνανεωθῆ εἰσέτι παρὰ τῶν Πατριαρχείων ἢ σχετικῆ ἐντολή, οὔτε ἔχει γίνεαι ἢ ἀναπλήρωσις τῶν ἐκλιπόντων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς χρησιμωτάτης διὰ τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἀνακάθαρσιν τῶν λειτουργικῶν μας βιβλίων, τὰ ὅποια γέμουν σφαλμάτων καὶ χρήζουσιν ἀπαραιτήτως διορθώσεως.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ

ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΑ — Περὶ ἀλφισμοῦ (ἀχρωμίας) τῶν ὀφθαλμῶν, ὑπὸ Γ. Φ. Κοσμετάτου.

Ἐν τῇ παρελθούσῃ ἀνακοινώσῃ μου ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ¹ περιέγραφα τὴν συγγενῆ ἑτεροχρωμίαν τῆς ἱριδος, ἣτις ὀφείλεται εἰς ἔλλειψιν μελαγχρωστικῆς, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ χρώματος αὐτῆς. Ὅταν ἡ ἔλλειψις τῆς μελαγχρωστικῆς δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἱρίδα, ἀλλ' ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὸν ἐπίλοιπον ἀγγειώδη χιτῶνα τοῦ ὀφθαλμοῦ, καθὼς καὶ εἰς τὸ μελάγχρουν ἐπιθήλιον τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς, τότε ἔχομεν τὸν καλούμενον ἀλφισμόν (συγγενῆ ἀχρωμίαν), ὅστις, ὅταν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς τρίχας, εἰς τὸ δέρμα καθὼς καὶ εἰς ἕτερα μέρη τοῦ σώματος, ἐνθα ὑπάρχει φυσιολογικῶς μελαγχρωστικῆ, τότε πρόκειται περὶ καθολικοῦ ἀλφισμοῦ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἀλφισμόν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὅστις καλεῖται μερικός. Οὗτος ἄλλοτε μὲν ἐνδιαφέρει τὸν βυθὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τὴν ἱρίδα, ἄλλοτε μόνον τὸν πρῶτον, ἢ καὶ περιορίζεται εἰς τὴν χώραν τῆς ὠχρᾶς κηλίδος καὶ τὸ μελάγχρουν ἐπιθήλιον τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς.

Ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως μελαγχρωστικῆς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ, τὸ φῶς δὲν εἰσέρχεται εἰς τοῦτον μόνον διὰ τῆς κόρης, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἱριδος καὶ τοῦ σκληροῦ χιτῶνος, ἔχομεν δ' ἐπομένως διαφόρους διαταραχάς. Οὕτως ἡ ἱρίς φαίνεται ἐρυθρὰ κυρίως κατὰ τὴν ὀφθαλμοσκοπήσιν, ὁ σκληρὸς χιτῶν διαφανής· ὁ βυθὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐξεταζόμενος διὰ τοῦ ὀφθαλμοσκοπίου ἔχει πορτοκαλιόχρουν χροιάν, τ' ἀγγεῖα τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς καὶ τοῦ χοριειδοῦς εἶναι κιτρινόχροα καὶ ἄνευ ἀνταυγείας. Ὁ πάσχων ἔχει φωτοφοβίαν, τηρεῖ τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἡμίκλειστα, πρὸς ἀποφυγὴν

¹ Περὶ τῆς ἑτεροχρωμίας τῆς ἱριδος καὶ τῆς ἐξηγήσεως αὐτῆς. Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθηνῶν, τόμ. 24 (1949) 38 ἐξ.